

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Συνδρομὴ ἑτησίαι: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10. ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.—Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους· καὶ εἶναι ἑτησίαι.—Γραφεῖον τῆς Διοικήσεως: Ὁδὸς Σταδίου, 6.

3 Σεπτεμβρίου 1878

Τόμος Ἑκτος

ΠΑΝΟΜΟΙΟΤΥΠΟΝ ΤΗΣ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ ΤΟΥ
Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΤΟΥ ΕΞ ΟΙΚΟΝΟΜΩΝ

Κ. Οικονομῆς

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Σεβασμιώτατε Ἱεράρχα καὶ Πάτερ πολυπύθητε!

Μέλλων ἀπαντᾶν πρὸς τὴν προτέραν ἔλαβον καὶ τὴν ἀπὸ 27 Μαρτίου σεβασμίαν ὑμῶν ἐπιστολήν· οὕτως ὁ γηραλέος ὄγκος προλαμβάνεται πάντοτε ὑπὸ τῆς ἀκαμάτου καὶ δραστηρίου μεγαλεπιβολίας. Δοξάζω τὸν Κύριον διὰ τὰ εὐαγγέλια τῆς εὐκαισιότατης τῆ Ἐκκλησίας καὶ θεοδωρήτου ὑμῶν υγείας. Ὑγιαίνω κἀγὼ διὰ τῶν ἀγίων ὑμῶν εὐχῶν μετὰ τῶν περὶ ἐμὲ καὶ τοῦ φίλου ἐξαδέλφου, οἵτινες συνάμα πάντες μετ' ἐμοῦ καταφιλοῦσιν ἐγκαρδίῳ πόθῳ τὴν θυηφόρον ὑμῶν δεξιάν. Οὐδόλως ἀμφιβάλλω ὅτι διάγετε ἐν εἰρήνῃ ὡς Θεῶ συνόντες καὶ ταῖς ἱεραῖς ἀναγκώσεσιν «ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ τιθέμενοι», τὸ τοῦ Ψαλμωδοῦ, καὶ θεωροῦντες ἄνωθεν τὴν ρέουσάν τοῦ βίου πάροδον, πάντα παρασύρουσαν ὅσα μὴ ἐν τῇ μονίμῳ καὶ στερεῇ τῆς ἐναρέτου πίστεως πέτρᾳ ἐπωκοδόμῳνται. Πόσον ἐπεθύμησα τὴν ἱερὰν σου θέαν, πάτερ ἰλαρώτατε, καὶ τὴν γλυκυτάτην προσλαλίαν! ἀλλὰ τὰ ὄρη τὰς Κυνουρίας ἀπέχουσι μακράν. Ἐκ τῶν ἐφημερίδων μανθάνετε τὰ καθ' ἡμᾶς. Εἰς τὸν Αἰῶνα ἴδετε καὶ τὸν εἰς τὸν μακρὴν Κολοκοτρώνην ἐπιτάφιον, περὶ οὗ τοσοῦτον φιλικῶς καὶ φιλανθρώπως ἐκρίνατε. Λάβετε μετὰ τῆς παρούσης μου καὶ ἀντίτυπον τοῦ λόγου χωριστὸν, ἵνα μὲν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ παρ' ὑμῖν, μνήμης χάριν. Χθὲς ἐξεφρονήθη καὶ ἕτερος εἰς τὸν αἰόδιμον Σελλασίας, μεταστάντα πρὸς τὰς αἰωνίους μονάς. Ἀπέκειτο καὶ τοῦτο τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος· ἀλλ' οὕτως ἔδοξε τῷ Κυρίῳ, τὰ πάντα ποιοῦντι καὶ οἰκονομοῦντι κατὰ τὴν ἄβυσσον τῶν θείων αὐτοῦ κριμάτων, περὶ ὧν εἶπεν ὁ προφήτης «ἀπὸ τῶν κριμάτων σου συνεφροβήτην.»

Ἡ ἄνοιξις παρ' ἡμῖν ἤλθε ψυχρὰ, καὶ πολὺ μᾶλλον, ὡς νομίζω, παρ' ὑμῖν, ὡς ὀρεινοτέροις. Οὐδὲν ἐντεῦθεν νεώτερον· καὶ τὰ παλαιὰ πεπαλαιώται. Ζητῶ καὶ αὐθις καὶ πολλάκις τὰς θεο-

πειθεῖς ὑμῶν εὐχὰς, καὶ μένω διὰ βίου

Τῆς ὑμετέρας Σεβασμιωτάτης πανιερότητος
Τῆ κ' Ἀπριλ. αωμγ', Γιδῶς ἐν Χ^ω καὶ δοῦλος ταπεινός
ἐξ Ἀθηνῶν. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ.

ΟΛΙΒΕΡ ΤΟΥΙΣΤ

Ἐκ τῶν τοῦ Καρόλου Δίκενς.
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Ποῦ ἐγεννήθη ὁ Ὀλιβερ Τουίστ καὶ τί συνέβη κατὰ τὴν γέννησίν του.

Ἐκτὸς τῶν ἄλλων δημοσίων οἰκοδομημάτων ἡ πόλις Μάντφογκ ἐγκαυχᾶται, ὡς πᾶσαι αἱ ἀγγλικαὶ πόλεις μικραὶ καὶ μεγάλαι, καὶ διὰ τὸ πτωχοκομεῖον αὐτῆς. Ἐν τούτῳ ἡμέραν τινα, ἦν περιττὸν διὰ τὸν ἀναγκώστην θεωρῶ νὰ προσδιορίσω μετ' ἀκριβείας, ἐγεννήθη ὁ Ὀλιβερ Τουίστ.

Ὁ χειρουργὸς τῶν πτωχῶν τῆς ἐνορίας εἶχεν εἰσαγάγει αὐτὸν εἰς τὸν κόσμον τοῦτον τῶν μόχθων καὶ βασάνων, ἀλλ' ἐπὶ πολὺ ἀμφίβολον διετέλει ἂν ἤθελεν ἐπιζήσει ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ λάβῃ ὄνομα οἰονόηποτε· ἐὰν ἀπέθνησκε τότε, πιθανότατον εἶναι ὅτι ἡ ἱστορία αὐτοῦ οὐδέποτε θὰ ἐβλεπε τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, ἢ ἐν ἐναντία περιπτώσει, θὰ ἐκέκμητο τὴν ἀνεκτίμητον ἀξίαν νὰ χρησιμεύσῃ ὡς τύπος συντομοειδέτου καὶ ἀκριβεστάτης βιογραφίας, ἥς ὁμοίαν οὐδεμία χώρα μέχρι τοῦδε παρήγαγε.

Καίτοι οὐδαμῶς εἶμαι διατεθειμένος νὰ υποστηρίξω ὅτι εἶναι τι ἕκτακτον εὐτύχημα δι' ἕνα ἄνθρωπον τὸ νὰ γεννηθῆν ἐν πτωχοκομείῳ, ὀφείλω ὅμως νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἐν τῇ παρούσῃ περιστάσει, τοῦτο ἦν τὸ προτιμότερον ἐξ ὧν ἠδύνατο νὰ συμβῶσιν εἰς τὸν Ὀλιβερ Τουίστ· τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι μετὰ μεγίστης δυσχερείας κατόρθωσαν ὥστε νὰρχίσῃ ἡ λειτουργία τῆς ἀναπνοῆς, ἡ κοπιώδης ἐκείνη λειτουργία, ἣν ὅμως ἡ συνήθεια κατέστησεν ἀπαραίτητον εἰς τὴν εὐεξίαν τῆς ἡμετέρας ὑπάρξεως· καὶ ἐπὶ τινα καιρὸν ἔμεινε κείμενος ἐκτάδην ἐπὶ μικροῦ χονδροειδοῦς μακλίνου στρώματος, προσπαθῶν νὰναπνεύσῃ, κυμαίνόμενος μεταξὺ ζωῆς καὶ θανάτου, μᾶλλον δὲ πρὸς τὸν θάνατον ἀποκλίνων. Ἐὰν κατὰ τὸ βραχὺ ἐκείνο χρονικὸν διάστημα περιεκύκλουν τὸν Ὀλιβερ πολυμέριμοι μᾶμμαι, πολυφρόντιδες θεῖαι, ἔμπειροι τροφοὶ καὶ ἰατροὶ σοφώτατοι, φυσικώτατον θὰ ἦτο οὐδὲ στιγμὴν νὰ ἐπι-